

Odličan članak u Vjesniku od 3. lipnja 2002. godine na devetoj stranici. Tako se analitički pristupa ovako složenom problemu. Ovo je komentar koji se može primijeniti na cjelokupnu financijsku industriju. Pri tome želim naglasiti da je naslov sinteza problema.

Internacionalizacija hrvatskog financijskog tržišta odvijala se stihijski. Ovo se ima protumačiti kao izostanak smišljenog plana kako se valja «integrirati» u svjetske procese. To je razlog zašto sam tolike stranice posvetio upravo problemima financijske industrije.

Tržište je kriterij. Kada je u pitanju financijska industrija tada je to moguće mjeriti prema bilanci stanja umanjeno za osnivački kapital. Upravo se je to ignoriralo kada se je rasprodavala financijska industrija Hrvatske. U uvjetima rastućih prinosa bilanca stanja je, pored ostalog, kriterij po kojoj će se cijeni prodati neka banka, osiguranje i tome slično. Nije moguće dovoljno naglasiti kako nije moguće financijsku industriju mjeriti prema bilanci uspjeha. Upravo spomenuti članak govori kako valja pristupiti. Bilanca stanja je kriterij jer ona najbolje odražava u kojoj mjeri neka financijska industrija participira u financijskom tržištu odnosno djelatnosti.

Iznijeto se ima tumačiti da nije bitna bilanca uspjeha i diskontiranje određenih profita kako bi se odredila vrijednost odnosne tvrtke. Iznijeto se ima identificirati da je bitna bilanca stanja pri čemu su «unutrašnje rezerve» jalovi troškovi koje odnosna tvrtka ima u svom poslovanju. Upravo zbog toga postoji tako značajan interes inozemnih financijskih institucija, u svim zemljama u tranziciji, da što prije i što jeftinije preuzemu poslovne banke, osiguravateljne tvrtke itd.

Promišljanje na ovu temu daju jasan signal zašto (vidi anketu) ekonomisti sugeriraju nacionalnu financijsku industriju. Oni to ne rade da bi spriječili globalizaciju već da bi se toj globalizaciji približili na civilizacijski primjeren način. Kapital odnos ima svoju filozofiju funkcioniranja i samo osmišljeni pristup tom i takvom odnosu daje smisao nekoj zemlji. Slovenija je primjer koji naprosto nije moguće zaobići.